

Treća nagrada Natječaja *Mali Marulić*, 2014.

Olja Savičević Ivančević

MOJ PRIJATELJ MAČKODLAK

Za Zdenku

Likovi:

JELICA , šestogodišnja djevojčica

MAČKODLAK, čudovište

TETA GRETA , starija gospođa

JURE, devetogodišnji dječak

TATA

MAMA

The Mačke (band):

MAČO MAČOR, ŠARENA, SIVA , BIJELA I ŽUTI

DIVLJA GUDA

ZEC

ŠINTER

I.

1.

(Jelica, Tata, teta Greta)

(Ulica i vrt pred kućicom tete Grete. Teta Greta nešto čeprka oko vrtnih gredica s kupusom i rajčicama. U blizini kućice je kontejner oko kojeg obilaze mačke. Dolaze Jelica i Tata.)

TATA: Jelice, ovo je teta Greta!

TETA GRETA: Dabome, dabome.

TATA: Ona će te čuvati dok ne prođu praznici.

TETA GRETA: Dabome, dabome.

JELICA: Tata, ja bi da me ti čuvaš.

TATA: Jelo, Jelice, Tata mora raditi.

JELICA: Ja bi, onda, da me mama čuva.

TATA: Mama je u bolnici, znaš to, Jelice. No, bit će ti dobro kod naše tete Grete.

GRETA: Dabome, dabome.

TATA: Ima lijep vrt i krasan voćnjak iza kuće. A i izvrsno kuha.

GRETA: Oho ho, fala! Dabome.

TATA *(u odlasku):* Doviđenja! Vidimo se uskoro!

GRETA: Adio!

JELICA *(za Tatom):* Ali ja bi da me ti čuvaš, Tata...

(Jelica i Greta ulaze u kućicu.)

2.

(Mačke, Jelica)

(Kontejner ispred Gretine kuće, omiljeno boravište lokalnih mačaka. Tri mace i mačak razgovaraju.)

ŽUTI: Društvo što je ovo bilo?

ŠARENA: Je li ovo neka šala?

SIVA: To je žena – samo mala!

BIJELA: Dijete?! Užas! What a crap! Hoće li nam čupat rep?

ŠARENA: Oće li nam kopat oči? Van nas tjerat po hladnoći?!

SIVA: Kliještima nam pandže čupat?

ŽUTI: Mijau! Nesumnjivo će nas gnjaviti.

BIJELA: Možda nas u kadi kupat?!

ŽUTI: Evidentno, u azilu ćemo završit svi i sve!

ŠARENA, ŽUTA I BIJELA MACA: Ou nou! Ne, ne, ne!

(Približava im se Mačo Mačor.)

SIVA: Mrnjau, mrnjau! Dolazi nam Mačo Mačor!

(Song.)

MAČO MAČOR: Čao mace, stiže kralj!
U svom selu ja sam taj.

MACE: Mačo Mačor ti si naj! Aj, aj!

MAČO MAČOR: Ja najljepši imam brk,
K meni mace sve, u trk!

MACE: Ti najljepši imaš brk, frk, frk.

MAČO MAČOR: Kavalir sam, a ne gad,
Mace imaju me rad!

MACE: Imamo te vrlo rad, gad, gad.

MAČO MAČOR: Čao mace, stiže kralj!
Neupitan moj je sjaj.

MACE: Mačo Mačor ti si naj! Aj, aj!

MAČO MAČOR: Jel istina što se priča, da se u vaše susjedstvo doselilo dijete?!

ŽUTI: Je, tako mi čvarka i paštete.

SIVA: Mrnjau.

BIJELA: Jutros smo vidjeli tu strašnu curicu. Ovdje ispred Gretine kućice.

SIVA: Mrnjau.

ŠARENA: Ima strašne male zube, stravičnu zlatnu kosicu i opake male ručice.

SIVA: Mrnjau.

MAČO MAČOR: A gle, čujte, i za to postoji rješenje. Rješenje koje je strašnije od najstrašnijeg djeteta! Zapravo, nije da se hvalim, najstrašnije rješenje na svijetu. Da skratim priču, mala se nakon toga neće niti približiti mačkama, odselit će u neku zemlju u kojoj uopće nema mački.

Riječ je o Mačkodlaku!

ŠARENA: Mačkodlak???

SIVA: Mačkodlak?!

BIJELA: Mačkodlak!!!

JELICA (*izađe na prozor kućice i više oduševljeno*): Mujsa! Mac, mac, mujsice.

(*Mačke i mački se razbježe s krikom.*)

JELICA: A di su svi išli? Mujsa, mujsa?

3.

(*Jelica, Jure*)

(*Jelica, u potrazi za mačkama, izlazi iz kućice i ugleda Juru koji se zabavlja nabijajući loptu u sve živo i neživo što mu se nađe na putu.*)

JELICA: Maco? Di si, maco? (*Ugleda dječaka.*) Ej, jesi vidio one mace?

JURE: I ja ih čekam, neka samo dođu. A ko si ti?

JELICA: Ja sam Jelica. Imam šest i pol godina. Mama mi je u bolnici, a Tata radi, pa su me ostavili kod tete Grete.

JURE: Aha.

JELICA: A ko si ti?

JURE: Inače mi je ime Jure, ali ne volim kad me tako zovu. Ja sam DKNB! To sam ime dao sebi. To znači - dječak koji nabija balun.

JELICA: Zašto?

JURE: Što zašto?

JELICA: Zašto nabijaš balun?

JURE: Ovdje je dosadno, nema drugih dječaka, pa nabijam balun.

JELICA: Ja nisam dječak.

JURE: To vidim. Ovdje, inače, žive samo starci i mačke. A ja i u njih nabijam balun.

JELICA: Nabijaš balun u stare ljude?

JURE: Ma ne, nisam lud, oni me mogu dovatit štapom ili reć materi, a mačke – to da. One su najbolja meta. Jesi vidila koju?

JELICA (za sebe): Da ti ne bi rekla. (Juri:) Ma kakvi. I ja ih tražim cijeli dan.

TETA GRETA: Jelo, jelooo! Jelo, jelo ti je na stolu, ladi se, dođi kući, srce tetino!

JELICA (odlazi): Teta Greta, evo me!

JURE (ruga se): Bježi kući, pada mrak.

Pojest će te Mačkodlak! Grrr.

JELICA (u odlasku): To nije oke.

(Song. Pjevaju Mačo Mačor i The Mačke.)

LEGENDA O MAČKODLAKU

Ovo je legenda koju znaju
Svi u širem zavičaju
Ovo je priča o Mačkodlaku tom
Svi se ovdje jako plaše
Onoga što nije naše
A taj izgledao je baš po svom
Jedni kažu da je nekad bio mali dječak
Drugi kažu da je crnom vragu nećak
Niko upoznao ga nije
Jer u šumi on se krije
Gdje najdublji pada mrak
Ne dopire sunca trak
Širi teror, sije strah
Mačkodlak, Mačkodlak
Neobrijan, čupav sav
Mačkodlak je taj
Kad navečer odu gosti
Tebi uđe strah u kosti
Odnijet će te on u vreći
Ispeći će te u peći
Širi teror, sije strah
Mačkodlak, Mačkodlak
Neošišan, kuštrav sav
Mačkodlak je taj

PRATEĆI VOKALI:

Mrnjau, mrnjau, mrnjau, frf...
Ovo je priča koju znaju
I na moru i na kraju
O Mačkodlaku štorija je ta
Kad ga vide svi se krste
Jer od čudne on je vrste
Odakle je došo, ko to zna
Jedni kažu da je nekad bio mali dječak
Drugi kažu da je crnom vragu nećak
Niti čovjek niti mačak

Širok, visok i dugačak
Ima krzno, pandže krije
A na noge hoda dvije
Sve se trese kad se smije
A kad kihne vjetar vije
Širi teror, sije strah
Mačkodlak, Mačkodlak
Neobrijan, čupav sav
Mačkodlak je taj
Kad navečer odu gosti
Tebi uđe strah u kosti
Odnijet će te on u vreći
Ispeći će te u peći
Širi teror, sije strah
Mačkodlak, Mačkodlak
Neošišan, kuštrav sav
Mačkodlak je taj

PRATEĆI VOKALI: Mrnjau, mrnjau, mrnjau, frr...

(Jelica pleše na prozoru. Iz pozadine virka Mačkodlak ili je to njegova sjena.)

TETA GRETA (kroz drugi prozor): Šic!

(Odnekud doleti Jurina lopta, mačke se razbježe.)

4.

(Jelica, teta Greta)

(Jelica i teta Greta u kuhinji. Jelica sjedi za stolom, a Greta nešto radi po kuhinji: kuha ili slaže suđe.)

TETA GRETA: Jedi, Jelice, dušo moja, puno su lipe tripice! Provaj!

JELICA: Ne moogu, teta Greta. Smrdi.

TETA GRETA: Kuku meni, kuku meni! A očeš li mrvu kupusa od jučer? Fini je, domaći, a ima i komad govedine lešo!

JELICA (za sebe): Bljak! (Greti.) A ne moogu.

TETA GRETA (*u očaju krši ruke*): Kuku meni, kuku meni. Umrit će od gladi! (*Iznosi hranu pred Jelicu.*)

A svinjska rebarca?

Juha od brokule?

Jaje u sorbulu?

Jedan lipi kaul?

Jetrica na kiselo?

Puževi na francuski?

Žabe na žaru?

Kuvani bob?

Varene nogice?

JELICA (*užasuto*): Ne moogu.

TETA GRETA: Kapitulirat ću! Ovo dite ništa ne jede. Kuku meni, kuku meni.

JELICA (*Ne sluša je. Ugledala je na tren neobičnu, golemu pojavu kako zamiče iza kuće. Možda je kroz prozor na trenutak provirilo čupavo uho. To uhu pripada Mačkodlaku.*): Tko je to...

TETA GRETA: Slušaj, malešna Jelice - evo ti pure! To je moja posljednja ponuda! Ča će reć tvoji dragi roditelji kad previše smršaviš?! Ja gren u vrt potakljat pome, a ti se nemoj dizat od stola dok ne iziš otu puru.

JELICA: Kuku meni, kuku meni.

(*Jelica neko vrijeme gleda u puru/žgance/palentu, igra se sa zdjelicom, stavlja je na glavu i slično.*)

MAČO MAČOR (poviri Jelicu): O Jelo, Jelice... Jel zna ko kako ide ona pjesma?

(*Song.*)

SVE MAČKE (*tiho, a capela*):

O Jelo, Jelice
Zaspala kraj zdjelice,
Zaspala kraj zdjelice,
O Jelo, Jelice
U zdjelici tripice...
U zdjelici tripice...

(Jelica se približava prozoru i pogledom traži tko pjeva. Mace klisnu u kontejner. Jelici se učini da ponovno vidi Mačkodlaka. Njegova krupna sjena zamiče iza ugla.)

JELICA (trči za Mačkodlakovom sjenom): Mujsa! Mac, mac, mujsice.

II.

1.

(Jelica, Mačkodlak)

(Jelica tražeći mačke, dospije u šumarak iza Gretine kuće. Pala ja tama, pa rosno šumsko bilje i oči noćnih životinja svjetlucaju poput dragulja.)

JELICA: Kakva lijepa i blistava šuma iza kuće tete Grete - oduševila sam se! Moram ovamo dovesti mamu. I tatu. Ali kako ću se sad vratit kući, pala je večer i ne vidi se puteljak, mogla bih se izgubiti. Ako već nisam. *(Zijeva.)* Baš mi se spava. Malo ću prileći ovdje na ovom brdu ispod stabla. *(Brdašce je zapravo trbuh Mačkodlaka. Čuje se tiho hrkanje. Jelica se popne na taj veliki trbuh.)* Ovdje mi je baš mekano i toplo. Koje mekano i toplo brdo. I još se ljulja. Brdo koje se ljulja hi hi hi. *(Smije se.)* Tu će mi biti dobro... Ali veliki je mrak... Ne boj se, Jelice, mama je rekla da nema ničeg u mraku čega nema i na svjetlu. Osim toga, sad sam u šumi i čuvaju me životinje. Čuva me vuk i čuva me medvjed, čuva me fazan, čuva me vjeverica, jež me čuva i sova, čuva me ptica, čuva me puž, čuva me gljiva, čuva me jež, to sam već rekla, čuva me leptir, svi me čuvaju, čuva me jazavac, čuva me bubamara...

(Jelica zaspri na Mačkodlakovu trbuhu. Oči životinja u tami obilaze oko njih, ali se nitko ne približava previše Mačkodlaku. Svjetlucaju i oči naših znanaca mački i mačaka.)

(Song. Pjevaju The Mačke)

ŠUMSKI SONG

Šuma šumi, šuma šuška
Nad njom mjesec se ljuljuška
U toj šumi živi vuk
Lija, jazavac i ćuk

U toj šumi bukve rastu
Prave društvo starom hrastu
U toj šumi cvijeće cvjeta
Naokolo sova leta
Tamo uvijek srest ćeš zeca
Al u šumi nisu djeca!

Šuma šumi, šuma pjeva
A nad šumom mjesec zijeva
U pećinu zmaj sad liježe
U špilji se div proteže
Tu po noći vile plešu
Vilenjaci budalešu
I vještice i vampiri
Iza lude gljive viri
Kramp i kapa od kepeca
Al u šumi nisu djeca!

Šuma šumi, šuma diše
U njoj stabla rastu tiše
U toj šumi živi vuk
Divlja svinja, medo, puh
Koga u toj šumi nema?
Nema ljudi, nema žena
U toj šumi sve je tajna
Nad tom tajnom tiho sjajna
Lije svjetlost s mjeseca
Al u šumi nisu djeca!

2.

(Počinje se daniti i životinje odlaze na počinak, a Jelica se budi na svom „brdu“.)

JELICA *(rasteže se, budi, osvrće oko sebe):* Hej, pa ovo brdo hrče! I ima oči! I uši. Ti uopće nisi brdo. A nisi ni krevet. Ko si ti?

MAČKODLAK *(golemi čupavi stvor na dvije noge – ima i ljudske i mačje odlike; u polusnu, zbunjeno):* Njur, njur.

JELICA *(oduševljeno, plješeće ručicama):* Njur, njur. Ti si Njurko! Moja mujsica! *(Grlji i češka Mačkodlaka.)* Velika maca si narasla, bome. Baš si sladak!

MAČKODLAK *(Jeličino grljenje ga golica, smije se grohotom, od čega se zatrese pola šume):* Njur, njur.

JELICA: Ja sam Jelica. Imam šest i pol godina. Mama mi je u bolnici, a Tata radi, pa su me ostavili kod tete Grete. Ona nije loša žena, ali kuha užasne stvari.

MAČKODLAK *(s razumijevanjem):* Njur, njur. *(Poliže Jelicu.)*

JELICA: Hej, cijelu si me smočio! *(Smije se.)*

MAČKODLAK *(podigne se, drži Jelicu u naručju):* Njur.

JELICA *(najednom se uozbilji):* Njurko, jel znaš ti di je grad?

MAČKODLAK: Njur.

JELICA: I bolnica?

MAČKODLAK: Njur.

JELICA: Odlično! Tamo je moja mama, idemo je posjetiti! Najbolje je da idemo autobusom.

MAČKODLAK: Njur, njur.

JELICA: Onda, idemo na onu stanicu u blizini, daj mi ruku!

(Jelica i Mačkodlak odlaze na autobusnu stanicu držeći se za ruke.)

JELICA: Znaš tamo kod tete Grete živi jedan Jure koji stalno nabija balun. Nabija ga i u mačke. Bolje da ne znaš.

MAČKODLAK: Njur.

3.

(Mačke.)

MAČO MAČOR: Ovo je bilo lakše nego što smo mislili. Pisofkejk. Mačkodlak je praktički sam odveo malu.

SIVA: I što će sad biti? Kako znamo da se neće vratiti?

ŠARENA: Iako ne mogu dokazati,
mislim da će je iza kantuna smazati.

BIJELA: Ta se neće vratit više! A ni manje.

ŽUTI: Eh, ko će koga tu marendat, to je pitanje!

Djeca nisu mačji kašalj, mi to znamo.

SIVA: Ajmo onda svi za njima, pogledajmo!

MAČO MAČOR: A vidjet ćemo sljedeće!

Mačkodlak i Jelica čekaju autobus, ali putnici i vozač bježe s krikom na usnama!

BIJELA: Prepali su se Jelice!

ŠARENA: Prepali se Jelice, nema sumnje.

MAČO MAČOR: Jelica i Mačkodlak odlučili su pričekati drugi autobus... Zar nemaju pojma da ovdje bus vozi jedanput na dan?

SIVA: Meni uopće ne izgleda ko da će je Mačkodlak pojest.

MAČO MAČOR: Psssst. Pogledajmo!

4.

(Jelica, Mačkodlak, Zec i Divlja Guda.)

(Jelicu i Mačkodlaka zaskoči dvočlana banda dok čekaju autobus na stanici. Ti banditi su Divlja Guda i Zec.)

ZEC: Ne mrdaj, pucat ću!

DIVLJA GUDA: Ne mrdaj, pucat ću!

ZEC: Ni makac!

DIVLJA GUDA: Ni makac!

ZEC: Zašto ponavljaš za mnom!? Jesi li ti papagaj, možda?

DIVLJA GUDA: Ne, što ti pada napamet, Zec, pa ja sam Divlja Guda, znaš me još od jaslica.

ZEC: Onda, ako nisi papagaj, ne ponavljaj za mnom.

DIVLJA GUDA: Oke, oke.

ZEC: Ruke uvis!

DIVLJA GUDA: Ruke u... Ruke i noge uvis!

ZEC: Dobro, koji je tebi vrag?!

DIVLJA GUDA: Šta sad ne valja, Zec?! Sam sam smislio ovo „noge uvis“. Ko će, recimo, meni dat ruke?!

ZEC: Ne mogu više ovako pljačkat!

MAČKODLAK (*sakrije se iza Jelice, pokrije lice*): Njur, njur.

JELICA: Ne boj se. (*Zecu i Gudi.*) Hej, vi, zašto se derete? Vidite šta ste učinili, prepali ste Njurka.

DIVLJA GUDA: Ko je Njurko?!

ZEC: I u redu je da se prepao, jer, ako nisi primijetila, mi smo razbojnici koji po cijeloj šumi siju strah i upravo vas pljačkamo.

JELICA: Ja u džepu imam jedan bombon i to ću vam rado dat i bez da vičete i plašite moju macu.

ZEC (*ugleda Mačkodlaka*): Tako mi kupusa, pa to je mačketina!

DIVLJA GUDA: Veća od mene!

ZEC: Di si našla tu mačku, to nije baš normalno – da je toliki izrastao?! Možda ima problema sa štitnjačom kao moja stara ujna Zekanica.

DIVLJA GUDA: Al stara Zekanica nije ni približno tolika.

JELICA: Pa iza kuće tete Grete je šumica i ondje sam ga našla kako spava, a sad idemo u grad posjetit moju mamu koja leži u bolnici. Čekamo autobus da nas odvede. Bio je došao jedan bus prije, ali je produžio bez zaustavljanja.

ZEC: U šumici iza Gretine kuće kažeš?! Tamo si ga našla?

DIVLJA GUDA: Pa tamo ti ne ide niko živ od straha. Tamo živi Mačkodlak.

ZEC: Mačkodlak! O moj Bože, pa to je Mačkodlak! Bježmo!

MAČKODLAK: Njur?

DIVLJA GUDA: Spašavaj se ko može. Upomoć. Mačkodlak!

(Bježe.)

JELICA: Kakvo čudno ponašanje. Ni doviđenja nisu rekli!

MAČKODLAK: Njur.

JELICA: Ne plaši se Njurko, pa ja sam ovdje.

(Jelica i Mačkodlak u maženju i igri, u pozadini The Mačke ponovno pjevaju dio iz songa „Legenda o Mačkodlaku“.)

5.

(Šinter, Jelica i Mačkodlak)

(Jelica i Mačkodlak i dalje čekaju bus i igraju igru rukama koja se zove „gili-gili-mac“. Dolazi Šinter koji nosi veliku vreću punu ulovljenih mački. Kad ga ugleda, Mačkodlak se sakrije.)

ŠINTER: Tko je to tamo? Molim, predstavite se!

JELICA: Ja sam Jelica. Imam šest i pol godina. Mama mi je u bolnici, a Tata radi, pa su me ostavili kod tete Grete. Ovo je Njurko. *(Osvrće se.)* Njurko, gdje si? Mislim da je iza grma, piški, sad će on. Idemo posjetiti moju Mamu u gradskoj bolnici. A tko ste vi? Jeste li vi policajac?

ŠINTER: Nisam policajac, ja sam šinter.

JELICA: Neobično ime – jeste li vi turist iz strane zemlje?

ŠINTER: Kakav turist! Šinter – to nije ime, nego zanimanje.

JELICA: Gospodine Šinter, znate li vi kad će doći autobus?

ŠINTER: Zašto bih ti ja to rekao. Ti si mala cura i nisam siguran da smiješ u grad bez pratnje! To nije po zakonu!

JELICA: Nisam bez pratnje, sa mnom je Njurko, on djeluje prilično punoljetno, barem po veličini. (*Doziva.*) Njurko! Vi sigurno niste policajac?!

ŠINTER: Nisam policajac, rekao sam ti maloprije, bar ne običan policajac. Ja sam ti, mala, policajac za pse i mačke. Pohapsio sam sve pse lutilice i sad zatvaram mačke!

Imam punu vreću prijestupnica! Plaćen sam po mački. Više ulovljenih mački – meni veća plaća!

JELICA: Pa što su učinile te mačke?

ŠINTER: Osumnjičene su za skitnju.

JELICA: Ts da za skitnju! Pa možete tako i mene privest za skitnju.

ŠINTER: Rado bih te priveo, o da. Ali ti nisi mačka.

JELICA: I što će dalje biti s tim mačkama?

ŠINTER: Ništa.

JELICA: Kako to ništa?

ŠINTER: Baš tako – ništa. (*Pokazuje pokretom ispod vrata da će mačke ubiti.*) Ni sapun.

JELICA: Ajme, ubit ćete mačke!? Zločinac, a ne policajac – to ste vi!

MAČKODLAK (*iza grma, užasnuto*): NJUR!

ŠINTER: Što je too?

JELICA: To je moj mačak Njurko! Da se niste usudili privesti ga!

ŠINTER: To ćemo tek vidjeti! Imaš li ti, curo, dokaz o vlasništvu? Mora imati domovnicu, rodni list i potvrdu o rezidentnosti plus biljeg od četrdeset kuna.

JELICA: Pa tek jutros sam ga upoznala. Njurko nije moje vlasništvo, on je moj prijatelj.

ŠINTER: A je li?! Bome je pozamašan. Budući da je ničije vlasništvo, za njega bi mogao dobiti love ko za pet mačketina ili za tri psa. Di si ga našla?

JELICA: Iza kuće tete Grete ima šumica i tamo sam ga našla kako spava.

ŠINTER: Iza Gretine kuće?! Pa tamo već godinama nitko ne zalazi. Kažu da tamo živi Mačkodlak. Golemo čudovište, mačketina na dvije noge kao čovjek. Nešto kao ovaj tvoj...

JELICA: Kao Njurko?

ŠINTER (*viče*): Kakav crni Njurko... pa to je Mačkodlak! Upomoć, to je Mačkodlak!

(*Odjuri.*)

JELICA: Ts, u ovom kraju nitko nema ni mrvu pristojnosti.

MAČKODLAK (*podigne s tla vreću koju je Šinter ispustio*): Njur.

JELICA: Što je u vreći, Njurko?

(*Otvore vreću, a iz nje redom iskoče: Šarena, Siva, Bijela, Žuti i Mačo Mačor.*)

JELICA: Pa to su mace!

MAČKE (*užasnuto*): Djevojčica!!!

(*Pobjegnu.*)

JELICA: E baš svašta, danas se svima žuri bez pozdrava!

MAČKODLAK: Njur.

JELICA: Ah, Njurko, umorna sam od svega ovoga. Bojim se da autobus neće doći i da neću vidjeti Mamu. A i zaboravila sam put do kuće tete Grete. (*Tužno.*) Možda više nikad neću vidjeti Mamu, ovako izgubljena.

MAČKODLAK (*tužno*): Njur, njur.

JELICA (*još tužnije*): Ni Tatu.

MAČKODLAK (*tužno*): Njur, njur.

JELICA (*plačljivo*): Ni tetu Gretu.

MAČKODLAK (*plačljivo*): Njur, njur.

JELICA: Toliko sam gladna da bih sad i onu zdjelicu pure pojela. I pospana. (*Zijeva.*)

MAČKODLAK (*Zijeva.*)

(*Jelica i Mačkodlak zadrijemaju.*)

6.

(Mačke, Jelica i Mačkodlak.)

(Mačke prilaze uspavanim Jelici i Mačkodlaku.)

MAČO MAČOR: Psst. Zaspali su. Ne izgledaju mi pretjerano opasno.

SIVA: Ta djevojčica Jelica, imali smo sreće što smo je sreli.

ŠARENA: Pa izvukla nas je iz vreće.

BIJELA: Onaj šinter bi nas skratio za glavu!

ŽUTI: Tu imaš pravo! Evala!

Morali bismo joj barem reći hvala.

SIVA: Stvar je jasna, da nije opasna.

BIJELA: Što? Zbog nje se više ne moramo tresti?!

ŠARENA: Poslušajte – i Mačkodlaka je naučila presti.

(Čuje se kako Mačkodlak glasno prede.)

7.

(Jelica, Tata i Mačkodlak.)

TATA *(traži Jelicu):* Jelice, Jelice! Kamo li je otišla ta moja djevojčica? Zabrinuo sam se za poludit!

(Čuje se predenje i hrkanje Mačkodlaka. Tata dolazi do mjesta gdje Jelica spava na Mačkodlakovu truhu.)

Kakav je to zvuk? Jelice moja, ma jel ti to hrčeš?!

JELICA *(budi se):* Tatice? To si stvarno ti, Tatice! Našao si nas!

TATA *(grli je):* Koga to „vas“ Jelice?

JELICE: Pa mene i mog prijatelja Njurka, kojeg zovu i Mačkodlak. Al nemoj se prepasti i pobjeći kao svi ostali, jako je dobar. Dobar je koliko je velik.

TATA: Ali, Jelice, neću se prepasti i pobjeći, ali ovdje nema nikoga, osim nas dvoje.

JELICA: Baš si smiješan, Tata. Pa ovo brdo je zapravo moj prijatelj Njurko. Uvijek tako hrče kad je umoran. Baš kao ti!

TATA: Uh! Kolika mačka, Jelice! Tako mi brade i brkova, to je nešto golemo!

JELICE: Tiho, Tata, probudit ćeš ga naglo, pa će se opet prestraviti! Pomalo je plašljiv.

TATA: Ma nemoj mi reći. Nego, Jelice, jako smo se zabrinuli za tebe, svi! Gdje si nestala? Teta Greta me panično nazvala! Satima te nije bilo!

JELICE: Oprosti, Tata! Prvo sam krenula pronaći macu i izgubila sam se u šumi, a onda – jako mi je nedostajala Mama i krenula sam je posjetiti u bolnicu, autobusom... Ali autobus nije došao, pa smo malo ubili oko.

TATA: Ah, Jelice, mala, pa što tebi neće past napamet. Ajde obećaj da više nikad nećeš napraviti sličnu nepodopštinu! Reci o-be-ća-vam!

JELICA: O-be-ća-vam!

TATA: A sad idemo kod tete Grete. Požderala se od brige. A tamo te čeka veliko iznenađenje, Jelice!

JELICA: A možemo li povesti moju macu?

MAČKODLAK: Njur.

TATA: Au. No, pa dobro, ako baš moramo.

(Odu.)

III.

1.

(Jelica, Mačkodlak, Tata, Mama, teta Greta i dječak Jure.)

(Kod tete Grete.)

TETA GRETA (*zabrinuto gleda kroz prozor, šmrca u kuhinjsku krpu*): Muko moja, muko moja, di je nestala malešna Jelica? Tražila sam je u kužini, pa u sobi, pa u dvoru, pa u vrtlu, pa oko kuće. I mali Jure mi je pomoga.

JURE: I ja san je tražija! Po cilome selu.

TETA GRETA: I nigdi je nima.

JURE: I nigdi je nima.

TETA GRETA: Muko moja, muko moja.

JELICA (*s ulice*): Stigli smo. Ehej! Teta Greta! Stigli smo!

TETA GRETA (*škilji*): A ko to gre, a?! Jelice, ma jesi to ti, dušo tetina?!

JURE: Pa to je Jelica! I njen Tata. I Mačkodlak! Biž ja ča!

JELICA: Nemoj bježat Jure, neće ti ništa – ako se zakuneš da više nećeš nabijat balun u mačke.

JURE: Evo zakunija san se!

TETA GRETA: Jelice moja, živa si i zdrava! Aj, brzo, brzo, vidi ko te čeka u kući!

TATA: Pogledaj, Jelice!

(Pojavi se Mama.)

MAMA: Jelice!

JELICA: Mamice! Ozdravila si!

MAMA: Jesam, dušice.

JELICA: Nećeš više ići u bolnicu?

MAMA: Ne, ostajem s tobom i Tatom.

JELICA: Jupi!

(Zagrlje se.)

MAČKODLAK *(približi im se):* Njur.

JELICA: Dođi Njurko! Mama upoznaj mog prijatelja Mačkodlaka!

MAMA: Drago mi je, ja sam, Mama!

MAČKODLAK: Njur!

TETA GRETA: Je mi drago kad se sve sritno svrši.

JURE: Meni je to isto najdraže!

TETA GRETA: Dobar je naš Mačkodlak, dobar! Ajmo svi u kuću na tripice! Ma šalim se, šalim se, za ručak imamo kolače!

(Ulaze u kućicu.)

2.

(Jelica, Mačkodlak, Tata, Mama, teta Greta, dječak Jure i mačke.)

SIVA: I što je dalje bilo?

ŠARENA: Mačo Mačore, ti znaš sve, što je dalje bilo?

MAČO MAČOR *(na način TV voditelja):* Pa pitajmo ih! Jure, što se s tobom dalje događalo?

JURE *(pojavi se s loptom):* Ej, ja znam što je bilo sa mnom!

MAČO MAČOR: Fino. Što? Daj reci!

JURE: Pa prestao sam nabijati balun u mačke, u pitare, u slučajne prolaznike...

MAČO MAČOR: Postao si dobar?

JURE: Ma nisam baš previše... Nego sad imam prijatelja Mačkodlaka s kojim se mogu dodavati i igrati nogomet.

MAČO MAČOR: A što kaže Mačkodlak?

MAČKODLAK: Njur!

TETA GRETA (*poviri iz kućice*): A ja iman kome kuvat moje specijalitete! Mačkodlak sve pomete dok si reka keks!

MAČKODLAK: Njur!

MAČO MAČOR: A Jelica, što je s njom?

JELICA (*pojavi se*): A ja dolazim ovamo svaki vikend na druženje s mojim prijateljima ljudima i mačkama i mačkodlacima!

MAČO MAČOR: A Mama? A Tata?

MAMA: Hm, a mi je dovedemo ovamo?! Vikendom.

TATA: Pa da, dovedemo je, da. Što drugo...

(Završni song. Mačke sviraju, ostali plešu.)

NE PLAŠI SE ČUDOVIŠTA

Ne plaši se čudovišta
Ono tebi neće ništa
Ako uopće postoji
I ono se tebe boji

Ti se ne boj čudnog stvora
Jer on zločest nije nužno
Usamljeno živjet mora
Stoga osjeća se tužno

Čudovište jako pati
Želi nekom srce dati
U mraku se mraka boji
Treba frenda da ga voli

Ne plaši se čudovišta
I ono se plaši tebe
Ono tebi neće ništa
Strah je strava što te zebe

Strah je ono s čim te plaše
Strah na crnoj metli jaše
Strah će tebe gristi, bosti

Ako uđe ti u kosti
Zato budi junak pravi
Bablje priče zaboravi
Čudovišta se ne plaši
S njim zapleši, nek se praši

KRAJ

